يَلْتَفِتوا إلَيهِ حَتّىٰ أَسْرَعَ إلَيهِ أَحَدُ النّاسِ وَ أَنقَذَهُ، فَقالَ الشّابُّ لِأَصدِقائِهِ: «شاهَدْتُ
توجه نکردند به او تا اینکه شتافت به سوی او یکی از مردم و نجاتش داد او را، پس گفت جوان به دوستانش : دیدم
نَتيجَةَ عَمَلي، فَكِذْبي كادَ يَقتُلُني، فَلَنْ أَكْذِبَ بَعدَ الْيَومِ أَبَداً، وَ ما عادَ هٰذَا الشّابُّ
نتیجهٔ کارم را ، پس دروغ من نزدیک بود بکشدم را ، پس دروغ نخواهم گفت بعد از امروز هرگز و بازنگشت این جوان
إلَى الْكِذْبِ مَرَّةً أُخرىٰ.
به دروغ گفتن بار دیگر.
قالَ اللّهُ تَعالىٰ:
گفت خدای متعال :

﴿يا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللّهَ وَ كونوا مَعَ الصّادِقينَ﴾ التَّوبَة: ١١٩

ای کسانی که ایمان آورده اید پروا کنید از خدا و باشید با راستگویان

اَلصِّدقُ مَعَ اللّهِ يَتَجَلّىٰ بِإخلاصِ الْأَعمالِ لَهُ؛ وَ الصِّدقُ مَعَ النّاسِ هوَ أَن لا نَكْذِبَ
راستگویی با خداوند جلوه گری شود با خالص کردن کارها برای او ؛ و راستگویی با مردم این است که دروغ نگوییم
عَلَى الْآخَرينَ، وَ قالَ النَّبيُّ ﷺ:
به دیگران ، و گفت پیامبر (ص) :

«كَبُرَتْ خيانَةً أَنْ تُحَدِّثَ أَخاكَ حَديثاً، هوَ لَكَ مُصَدِّقٌ، وَ أَنتَ لَهُ كاذِبٌ».

چه خیانت بزرگی است که سخن دروغی با برادرت بگویی و او برای تو تأیید کننده باشد در حالی که تو به او دروغ گفته باشی.

وَ قالَ الْإمامُ عَلِيٌّ عليه السلام:
و گفت امام علی (ع)

«ما أَضْمَرَ أَحَدٌ شَيئاً إلّا ظَهَرَ في فَلَتاتِ لِسانِهِ وَ صَفَحاتِ وَجْهِهِ».

پنهان نکرد کسی چیزی را مگر این که آشکار شد در لغزش های زبانش و همه جای چهره اش .

إذَنْ لا يَستَطيعُ الْكَذّابُ أَنْ يُخفيَ كِذْبَهُ أَوْ يُنكِرَهُ.
بنابراین نمی تواند دروغگو که مخفی کند دروغش را یا انکار کند آن را.
ما أَجْمَلَ كَلامَ النَّبيِّ! ﷺ:
چه زیباست سخن پیامبر (ص)

«لا تَنظُروا إلىٰ كَثرَةِ صَلاتِهِم وَ صَومِهِم وَ كَثرَةِ
الْحَجِّ وَ الْمَعْروفِ وَ طَنْطَنَتِهِم بِاللَّيلِ وَلٰكِنِ
انْظُروا إلىٰ صِدْقِ الْحَديثِ وَ أَداءِ الْأَمانَةِ».

نگاه نکنید به زیادی نمازشان و روزه شان و زیادی
حج و کارهای و آنگ آنها بشان در شب ولی
نگاه کنید به راستی سخن و ادای امانت .